

Czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Ustawodawcy chodziło o ogólne wskazanie na takie czynności prawne z punktu widzenia ich jurydycznego celu, przewidywanego przez strony czynności, niezależnie od etapów jego osiągnięcia. Taką czynnością może być przyjęcie przekazu. Tak wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 2 grudnia 2015 r. sygn. I ACa 774/15.

Instytucja przekazu jest uregulowana w Tytule XXXVII Dziale I Kodeksu cywilnego. Zgodnie z przepisami k.c. kto przekazuje drugiemu (odbiorcy przekazu) świadczenie osoby trzeciej (przekazanego), upoważnia tym samym odbiorcę przekazu do przyjęcia, a przekazanego do spełnienia świadczenia na rachunek przekazującego. Jeżeli przekazany oświadczył odbiorcy przekazu, że przekaz przyjmuje, obowiązany jest względem odbiorcy do spełnienia świadczenia określonego w przekazie. W takim wypadku przekazany może powoływać się tylko na zarzuty wynikające z treści przekazu oraz na zarzuty, które przysługują mu osobiście względem odbiorcy. Jeżeli przekazany jest dłużnikiem przekazującego co do przekazanego świadczenia, jest on obowiązany względem niego do zadośćuczynienia przekazowi.

W uzasadnieniu wyroku Sąd podkreślił, że ustawodawca zmierzał do wyeliminowania takiej sytuacji, w której w wyniku dokonania określonej czynności prawnej pojawi się nowy wierzyciel samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, dochodzący należności wynikającej z pierwotnie zawartej umowy. W konkluzji stwierdzono, że rolą sądu pozostaje ocena tego, czy określona czynność prawna, niezależnie od jej prawnej konstrukcji i zasadniczej funkcji, ma w istocie na celu in concreto zmianę wierzyciela w rozumieniu art. 54 ust. 5 ustawy o działalności leczniczej.

W realiach rozpoznawanej sprawy sąd uznał, że w konsekwencji przyjęcia przekazu doszłoby w istocie do zmiany wierzyciela pozwanego szpitala. Pozwany byłby wówczas zobligowany do świadczenia do rąk odbiorcy przekazu (na rachunek powoda). A więc ostatecznie - wbrew intencji ustawodawcy - pozwany byłby zobowiązany do świadczenia na rzecz nowego wierzyciela.

Źródło: [Portal Orzeczeń Sądu Apelacyjnego w Łodzi](#)